

En Marc Borràs és de Teià, té 15 anys i és ex-alumne del nostre institut. Gràcies a una beca que li ha atorgat el London National Ballet School, està estudiant a Londres, en allò que a més de ser la seva passió, voldria també que fos la seva professió: la dansa.

Des de ben petit ha hagut de sacrificar-se i gràcies al seu esforç, la seva voluntat i el recolzament de la seva família ha pogut ja començar el camí cap al seu somni.

◆ MARCEL VIA I REGARD

Marc, a quina edat vas començar a ballar?

Jo des de ben petit ja ballava al terrat de casa meva, però no volia anar a una escola. Per insistència de la meua mare, finalment vaig accedir a anar a l'escola de ball del poble. Vaig provar-ho un dia i l'experiència va ser satisfactòria. Tenia l'afició, però tenia vergonya del que podia pensar l'altre gent. No tenia clar que volia fer, a més a Teià en aquella època només hi havia una opció d'escola de ball, així que vaig començar a fer dansa clàssica. Al principi vaig compaginar el bàsquet amb la dansa però al final vaig haver d'escollir.

Vaig estar quatre anys a l'escola de dansa, però la meua mare em va donar l'opció de progressar i anar a una escola de Barcelona. Als deu anys vaig fer l'esforç d'agafar el tren cada dia per anar a una reconeguda escola de dansa de Barcelona, l'anomenada Eulàlia Blasi, i allà hi vaig estar estudiant durant dos anys. Però, el salt més important, va ser a fer d'ESO quan vaig ingressar a l'Institut del Teatre.

Has patit rebuig per part dels teus companys pel fet d'escollir la dansa?

Sí, a primària vaig patir molt. Al principi fins i tot no ho vaig explicar al meus amics, ballava d'amagat. Però poc a poc, els meus companys van aprendre a respectar aquesta opció i que no pel fet de ser un noi t'ha d'agradar forçosament el futbol. Curiosament, els que ara són els meus millors amics eren potser els que més em rebutjaven.

Com va sorgir l'oportunitat de marxar a Londres amb aquesta beca?

Em vaig presentar a una audició a València, i una jutgessa es va fixar en mi, i tot i que encara no tenia l'edat, me la van donar al veure el potencial que tenia.

T'agradaria que la dansa fos la teua professió?

M'agradaria molt, però sóc conscient de que viure només de la dansa és molt difícil. Són molt pocs els que ho aconseguen. De totes maneres el fet de ser un noi és una avantatge, ja que hi ha molta demanda.

Com és el dia a dia per tu, a Londres?

Visc en una residència de monjos espanyols a 15 minuts de l'escola amb autobús. Em llevo cada dia a les 6h 45 minuts. Vaig a l'escola de dansa sis dies a la setmana, allà a més de ballar, fem classes relacionades amb aquesta disciplina, com per exemple anatomia, història de la dansa o tècnica corporal. Els dissabtes també fem classes d'anglès.

Ah! I també haig de fer tasques de bugaderia: cada dia em rento la roba de ballet a mà. És molt delicada, cara, i cal cuidar-la!

Has trobat alguna dificultat respecta la llengua?

Al principi em va costar molt, però poc a poc et vas acostumant i aprens ràpidament. El vocabulari tècnic era desconegut per a mi, ara això ja està superat!

Com compagines la dansa i els estudis a Londres?

Pràcticament estic tot el dia a l'escola de dansa i a la tarda quan acabo de ballar estudio pel meu compte, és a dir, faig el curs a distància i m'examino a l'ambaixada Espanyola a Londres.

T'ha estat difícil relacionar-te amb els nous companys i professors?

En aquest centre hi ha molta disciplina i competitivitat entre alumnes. Als estrangers al principi de curs, ens tenien una mica apartats i ens recolzàvem els uns als altres. A hores d'ara, el fet de conèixer millor la llengua ens ha ajudat a integrar-nos.

Tens pensat seguir compaginant els teus estudis amb la dansa?

Sembla que podré seguir un any més en aquest centre i evidentment no vull desapropiar-ho. Això m'obligarà a fer el batxillerat a distància.

Que és el que més enyores de casa? I del institut? I de Catalunya?

De casa el que més enyoro són els meus pares. He patit situacions en les quals he trobat a faltar molt l'afecte de la família. De l'institut, els meus amics i la gresca! I de Catalunya evidentment el menjar.

Questionari personal:

- El teu menjar preferit: Calçots.
- La teua música preferida: Hip-Hop.
- Una peça de música clàssica que t'agrad ballar: Algunes peces de Chopin.
- El teu ballari preferit: Michael Baryshnikov (Rus)
- Altres aficions: Estar amb els amics, esquiar, etc.
- No podria viure sense... moure'm.
- M'encanta... ballar.
- D'aquí a 10 anys em veig... amb un contracte gràcies al qual pugui viure de la dansa.